

Выходитъ во Львовъ що Середы
и Суботы (крікъ рускихъ синя) о
4-мъ годинѣ по полудні.

Редакція и администрація підъ
ч. 15 палатъ Маріїцькій.

Експедиція для мѣстцевыхъ пред-
приемствъ уряджена въ друкарни
т. Шевченка (улица Криви Ч. 2 на
1-му поверхн.)

Всі листы, посылки и рекламація
послати пересыпать підъ адресою:
редакція въ администрації "Дѣло"
ч. 15 палатъ Маріїцькій.

**Съ днемъ 1. (13.) липня розпочався
другій публікъ, тожъ просимо о скорѣ
надісланнѣ предплати и виробнань
всіхъ залегостей.**

Гадки Подолянина о нашихъ народныхъ потребахъ.

"Поможи себѣ самъ?"
"Всі соєзники сміхи осль?"

IV.

Бути рускимъ. Інститутъ для рускихъ
дамъ.

(Конецъ)

Допустивши той случай, що намъ
відмінна въ нашому краю основати стільки
братъ, якъ поясне выказано, и на-
значить дѣлопрофідну нашумъ народнихъ
потребъ организацію, то тымъ спонсими-
рована меншу частину нашої задачи.
Такъ способомъ позолімо впрацїть ірпінсь-
кій земляни до нашої народної кри-
зості, однако всеукъ она буде мати одну
дуже скіду сторону, котру легко може
виявятися, щобъ соєзниць
важерти частину нашої позиції а бодай
може намъ задати великий страту. Тою
дуже споровою єсть вінеблаге у пась
виготовань жінське. Не потреба бо-
гато надъ тымъ розвидітися, якъ важне
для рускої народності и си успішного
розвитку єти виготовань жінського поко-
женя. Се рече піснеречка, що підєлану до
національного виготовань може дати лише
родина, котрої головою єсть отець,
але душою — жати. Матери можуть
лише звати своїми дітьми народного
духа, котрою воннина додати зросту,
шаршою почату и силы — школа. Ма-
же то все въ тимці, можемо зрозуміти,
даче въ нашихъ рускихъ родинахъ
зникає звичається вольниця, а въ
бульськихъ ізметчика або волощина,
точъ головы родинъ взычайно наїтъ
щирі рускі патроти. Отже єсли хочемо,
щобъ наші родини були циро-рускими,
щобъ діти наші живи въ дому виносили
руску духа, а не насилали чужину,

Собіть Нар. Дому, якъ видно въ
многократно згаданого справовданія за 1880
р. въ рубриці "Діло" відъ земства и
Вучачі, не спускає въ ока сї важкихъ
справы и визнаву майже 1700 вр. чистого
приходу за 1880 р. на ту цѣль. Съ при-
званильностю мусимо поднести, що Собіть
ізъ своїхъ винодахъ доданихъ до
виказу приходь и розходь будущої
інституції приїшть до того переконання,
що для переведенія єго дѣла потреба
въ чувствіи солідарності и согласії
всіхъ Русинівъ" и що "въ томъ
для Галицкої Руси несущимъ повинні
должна заинтересувати всі руки пу-

Надъ могилою М. Шашкевича.

Всемому образованому народови дру-
га въмъти мужиць, котрій весь трудъ
жизни своє приносилъ въ жертву рѣдкій
важкихъ и великими дѣлами.
Такіхъ заслуженихъ мужикъ віднігають
зъ смерті величайшій памятникъ, ставлять
зміни статуї, украшають іхъ мозгами,
чимъ не тілько живе слово воловило ихъ
живу вислугу, але що їхъ и очевидній
межі чести и ідеалності утвердили ихъ
всебудуту память європейськихъ-далекихъ
відстаняхъ.

І мы мали по весь часъ нашу
історію такихъ мужикъ, котрій заслужили
їхъ въ симбіотичну память. Коли то
у насъ були такіхъ геройськихъ-рицарськихъ,
ко ю борди ю діло за сінку віру,
и народу честь, і добрь цілкомъ люд-
ському покладали свій голови на булави-
чий и на гвоздь мори.. Коли то у
насъ було геройськихъ-рицарськихъ,
ко ю борди ю діло за сінку віру,
и народу честь, і добрь цілкомъ люд-
ському покладали свій голови на булави-
чий и на гвоздь мори.. Коли то у
насъ було геройськихъ-рицарськихъ,
ко ю борди ю діло за сінку віру,
и народу честь, і добрь цілкомъ люд-
ському покладали свій голови на булави-
чий и на гвоздь мори.. Коли то у
насъ було геройськихъ-рицарськихъ,
ко ю борди ю діло за сінку віру,
и народу честь, і добрь цілкомъ люд-
ському покладали свій голови на булави-
чий и на гвоздь мори..

А та наука въ недавній булавиці,
ко ю, коли та ю стала въ спомин
про та ю землю геройській подвиги нашого
Герцога, ко ю, коли рѣдка земля

Дѣло

Предплата на "Дѣло" стоять:

на цілый рокъ . . . 8 зл.

на півъ року . . . 4 зл.

на четверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересыпать
франко (найлучше поштовымъ пере-
казомъ) до: Адміністрація чю. "Дѣло".

Оголошенія приймаються за цін-
6 кр. а. в. бѣдь одною строкою поштою.

Рекламації неопечатанія вольна
бѣдь порта.

Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застержень.

Поєднане число стоїть 10 кр. а. в.

абаймо ѿ то пильно, щобъ дупрѣ тыхъ
родинъ — матери, були ѹциорускими, а
такими можуть они статись лише черезъ
бѣдоградне вихованье и молодінь іїць.
Не можна скавати, щобъ у насть тово
справою важкою люде не займались и не
добачали та не познавали вліа, якъ конечно
виливава въ сї занедбанія. Богато у нась
нike на ту тему писалось и говорилось,—
але познанье вліа, то доверка першій крокъ
до вонрави, а бѣдь писанины и говоренія
до дѣла єще далеко! Наробілося було тро-
хи шуму съ обществами "рускихъ дамъ",
котрій вдавалось пошироствоати по нашихъ
мѣстахъ, якъ гриби по дощі, та якось
все перешумѣло, а наші "дамы" не дали
доказу животности своихъ обществъ и за-
кончили свою діяльність прикраш-
нem' церквю та падънцем' гденихъ
рускихъ діячать запомогами. — Аферы
зь семинарія учительской и школѣ ви-
дловій жінській въ Переїмши раз-
друхали, вдавалось, нашу интелигенцію и
дonoшено въ часописахъ, що особна ан-
кета въ львівській консисторії підъ про-
водомъ Вір. Епископа С. Сембраторича
займається проектомъ перенесенія Василій-
когъ Слонівськихъ до Львова въ цѣлі
основання руского інститута для діячать.
Однакъ треба дуже віднувати, що досі
якось не бачимо півнихъ результатівъ,
а тымчасомъ наши діячать або дальше
полюниуютися або пошироствоати бѣдъ всі-
кої науки и образованія.

Собіть Нар. Дому, якъ видно въ
многократно згаданого справовданія за 1880
р. въ рубриці "Діло" відъ земства и
Вучачі, не спускає въ ока сї важкихъ
справы и визнаву майже 1700 вр. чистого
приходу за 1880 р. на ту цѣль. Съ при-
званильностю мусимо поднести, що Собіть
ізъ своїхъ винодахъ доданихъ до
виказу приходь и розходь будущої
інституції приїшть до того переконання,
що для переведенія єго дѣла потреба
въ чувствіи солідарності и согласії
всіхъ Русинівъ" и що "въ томъ
для Галицкої Руси несущимъ повинні
должна заинтересувати всі руки пу-

бліка". Конечно лішишь єще, щобъ Собіть
Нар. Дому вже разъ покинувъ гадку
основаннї такого діючого інститута въ
Бучачи, мѣстці, однамъ словомъ, недо-
ступнімъ, где не маєшъ силъ учі-
тельскихъ, котріхъ удѣлили науки въ
інститутії, отпоградно до нинішніхъ ви-
могъ. Справа перенесенія твої інституції
до Львова була вже трактована въ часопи-
сахъ, для того надъ нею дошле не за-
дернувшись, и думаемо, що луциоруби було
реальністю въ Бучачі продати, гропъ
експлуатувати и ужити на основаннї
такого інститута въ центрѣ Гал. Руси,
во Львовѣ, где и силы науковій найшли-
лися бтпоградні, а въ части маже и без-
платній. Адмъ Народний и Старн. Інсти-
тутъ повинні бути сподіяні тутрійній
для такого інститута жінського комітату (а
бодай за половину цѣни бтпаймити), ру-
сکі професоры, учительѣ и учительки
бодай въ початкахъ привіленіїхъ увіднити
науки безплатно або за яблоню надгорodo-
вою, тробабы лиши взятисъ енергично до
скогого переведенія дѣла.

Та однги жінській інститутъ во
Львовѣ сонцемъ не вистарчава потреба.
Насіль нашої гадки Русини конечно по-
винні дбати єще о введеньї такихъ ін-
ститутіївъ мѣстахъ, котрій във
суть центрами певнихъ старьїхъ рускої
Галичини и Буковини и где єдь причини
нагромадження бтпоградні числа школъ па-
родныхъ и середніхъ можнабы легко
мати потребній для тыхъ інститутіївъ
сили наукові. Такій мѣста найпотිєнії-
ші по нашій гадці: Переїмши, Терно-
поля, Станиславівъ, Чернівці.

Інститути жінській повиннібъ спо-
віло організацію робити школамъ ви-
дловімъ, таць щобъ ученицї єсть укін-
чено б-ю кл. могли вбачи потреби вступ-
нити до семінарія жінськіхъ. Набуши
вихованье ізъ народнімъ дусѣ ізъ русеокъ
інститутіївъ були вже наші діячать за-
безпеченній бтпоградні виблизі
семінарію, а въ скічненю семінарії
и вроплемъ іспыту доцілості моглибы
дочки рускихъ синіціївъ займати по-

бліка: на частину пітьнадцять товари-
шівъ; на великий изль нашъ, ректорат
героїчно-рицарськъ, що хватили оружіе
свого и вітальні, можемо зрозуміти, що Собіть
ізъ своїхъ винодахъ доданихъ до
виказу приходь и розходь будущої
інституції приїшть до того переконання,
що для переведенія єго дѣла потреба
въ чувствіи солідарності и согласії
всіхъ Русинівъ" и що "въ томъ
для Галицкої Руси несущимъ повинні
должна заинтересувати всі руки пу-

бліка". Не знаю, (бо не читаю), чи поль-
ско-шляхетскій понятія о тыхъ Іо-
аніїнськихъ реформахъ найшли вже вѣтце
и новихъ виданія, "історія краскої"
для школного ужитку; юми ще їхъ, то
записи ю таць діячть по правильнихъ
виданіяхъ не будуть замовчани. Мѣру не-
известні, яку сама гадка про того ве-
ликого преда Б. В. цвєса Франца Іо-
аніїфа, іспыту істоту тыхъ єв-
ропейськихъ історій, може подати той
діянець ізъ виданія "Історія краскої".

Не знаю, (бо не читаю), чи поль-
ско-шляхетскій понятія о тыхъ Іо-
аніїнськихъ реформахъ найшли вже вѣтце
и новихъ виданія, "історія краскої"
для школного ужитку; юми ще їхъ, то
записи ю таць діячть по правильнихъ
виданіяхъ не будуть замовчани. Мѣру не-
известні, яку сама гадка про того ве-
ликого преда Б. В. цвєса Франца Іо-
аніїфа, іспыту істоту тыхъ єв-
ропейськихъ історій, може подати той
діянець ізъ виданія "Історія краскої".

